

ดนตรีพื้นบ้านอีสานร่วมสมัย
วงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล
Contemporary Isan Folk Music of
Paradise Bangkok Molam International Band

อาทิตย์ กระจ่างศรี¹

Artit Krajangsree

จตุพร สีม่วง²

Jatuporn Seemung

¹ นักศึกษาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีวิทยา)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน และการแสดงของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล 2.องค์ประกอบดนตรีของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น วงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลได้สร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแนวนบ้านอีสานร่วมสมัย โดยการผสมผสานระหว่างดนตรีพื้นบ้านอีสาน คือ พิณและแคน บรรเลงร่วมกับดนตรีตะวันตก คือ กลองชุด เบส คองกา โดยให้เครื่องดนตรีอีสานเป็นเครื่องบรรเลงทำนอง และให้ดนตรีตะวันตกเป็นเครื่องบรรเลงประกอบจังหวะ ลักษณะการสร้างสรรค์นั้นได้นำเอาเพลงพื้นบ้านอีสานโบราณมาผสมผสานกับจังหวะของเพลงตะวันตก มีผลงานการสร้างสรรค์ 2 อัลบั้ม ได้แก่ อัลบั้ม 21st Century Molam และอัลบั้ม Planet Lam

รูปแบบการแสดงของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล เป็นการแสดงแบบด้นสด (Improvisation) คือการบรรเลงแต่ละเพลงนั้นจะมีโครงเพลงอยู่แต่ในการแสดงแต่ละครั้งจะเป็นการเล่นตามจินตนาการของผู้เล่น แต่ยังคงมีรูปแบบของเพลงอย่างชัดเจน เครื่องที่กำหนดรูปแบบของเพลงนั้นคือ กลองและเบส จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของเพลงว่า เปลี่ยนท่อนตอนไหน ลงตอนไหน ในการแสดงแต่ละครั้งใช้วิธีการแสดง 2 ลักษณะคือ 1.การบรรเลงเดี่ยวเครื่องดนตรี 2.การบรรเลงรวมวง

องค์ประกอบดนตรีของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล จากการศึกษพบว่าผลงานของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล เป็นการนำเอาเพลงพื้นบ้านอีสานมาทำใหม่โดยมีดนตรีตะวันตกของมาผสมผสานในเพลงกวางน้อยเจ้าเหล่นั้น เป็นเพลงในลักษณะเพลงเร็ว นำเอาเพลงอีสานชื่อว่า ลายน้อย มาบรรเลงเข้ากับจังหวะเร็กเก้ และจังหวะดิสโก้ โดยให้แคนเป็นเครื่องดำเนินทำนอง เล่นในบันไดเสียง Am มีทั้งหมด 4 ท่อน ประกอบด้วยท่อนเกริ่นนำ ท่อนดำเนินทำนองหลัก ท่อนดำเนินทำนองแยก และทำจบเพลง

คำสำคัญ: ดนตรีพื้นบ้านอีสาน, ร่วมสมัย, วงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑

Abstract

The purpose of this research is to study the concept of music creation and performance adopted by the ‘Paradise Bangkok Morlam International Band’. The band performs contemporary Isan Folk music which incorporates traditional Isan instruments *phin* and *khaen*, with drum kit, electric bass and congas that have western origins. In this blended context, the Isan instruments play the primary melodies and the western instruments play accompanying roles in laying out the rhythm. The primary creative act is in combining ancient Isan folk song (*plengpuenbaan Isan boran*) with western rhythms. The band has released two albums: ‘21st Century Molam’ and ‘Planet Lam’.

Improvisation plays a significant role in performance, but improvisations are strongly linked to the underlying melodic pattern of the song. Bass and drums coordinate stylistic aspects of the rhythm and provide cues to the structure by indicating to other musicians when to change sections during performance. Performances follow a generic formula which includes instrumental solo and ensemble sections. The composition and arrangements of the band reproduces Isan folk song in fusion with western music. For example, the song called “*plengkhwang noi chaoleh*” is performed at a fast tempo and combines the *khaen* melodic structure called “*lai noi*” with rhythms derived from reggae and disco. *Khaen* plays the melody in Am. The song has four main sections which are, the intro, main melody, bridge and outro.

Keywords: Isan Folk Music, Contemporary, Paradise Bangkok Molam International Band

บทนำ

ดนตรี สำหรับคนอีสานถือเป็นนันทนาการอย่างหนึ่ง เพื่อความบันเทิงต่าง ๆ อีสานเรียกว่า “มหรสพคบงัน” คนอีสานมีหัวใจในการบันเทิงเป็นที่สุด งานใดไม่ได้บันเทิงงานนั้นไม่สนุก และดูเหมือนไม่เป็นงานบุญเสียด้วย (อุดม บัวศรี, 2546) วัฒนธรรมของอีสานของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมด้านดนตรี และวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ เช่น วัฒนธรรมทางภาษา วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมทางด้านชีวิตความเป็นอยู่ (เจริญชัย ชนไฟโรจน์, 2526) ดนตรีมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนอีสานซึ่งสัมพันธ์กับประเพณี พิธีกรรม ความบันเทิงต่าง ๆ ดนตรีพิธีกรรมและการเล่นเพื่อความบันเทิงก่อให้เกิดพัฒนาการของดนตรีในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมีพัฒนาการมาจากการประดิษฐ์เครื่องดนตรีแบบเรียบง่ายจากวัสดุธรรมชาติ โดยสามารถแบ่งประเภทเครื่องดนตรีตามลักษณะการบรรเลง คือ เครื่องดนตรีประเภท ดีด เช่น พิณ ไหซอง เป็นต้น เครื่องดนตรีประเภท สี เช่น ซอด้วง ซอกระจับโป้ เป็นต้น เครื่องดนตรีประเภท ดี เช่น กลองตุ้ม กลองยาว โปงลาง เป็นต้น เครื่องดนตรีประเภท เป่า เช่น แคน โหวด เป็นต้น เครื่องดนตรีเหล่านี้ใช้ทั้งการบรรเลงเดี่ยว และบรรเลงรวมวง (บุษกร สำโรงทอง และคณะ, 2548)

เพลงที่ใช้ในการบรรเลงเป็นเพลงพื้นบ้านที่สืบทอดต่อกันอย่างยาวนาน มีทั้งเพลงที่สลับซับซ้อน และเพลงที่เรียบง่าย แต่ส่วนใหญ่นั้นเพลงพื้นบ้านอีสานจะมีลักษณะที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา เน้นความสนุกสนานเป็นหลัก (สุกัญญา สุจฉายา, 2545) เพลงเดี่ยวที่ใช้ในการบรรเลงนั้นมีลายบทเพลงเช่น ลายใหญ่ ลายสุดสะแนน ลายปู่ย่าลาย เป็นต้น ในการบรรเลงรวมวงนั้นมีหลากหลายบทเพลง เช่น ลำเพลิน เริงบั๊วไฟ เป็นต้น ในการผสมวงของดนตรีอีสานนั้นในยุคแรก ๆ มีไม่มากนัก ซึ่งสามารถแบ่งตามกลุ่มวัฒนธรรมใหญ่ ๆ ได้คือ กลุ่มวัฒนธรรมโคราช กลุ่มวัฒนธรรมกันทรวิชัย กลุ่มวัฒนธรรมหมอลำ และกลุ่มวัฒนธรรมวงโปงลาง (เจริญชัย ชนไฟโรจน์, 2526) การเปลี่ยนแปลงและรับวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามาในประเทศไทยทำให้ดนตรีหลายส่วนมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น เกิดวงดนตรีหลายประเภทขึ้น วงดนตรีที่ได้รับความนิยมตอนนั้นเห็นจะเป็นวงลีลาศร้าง ซึ่งเป็นการผสมผสานดนตรีแนวลา

ตินอเมริกัน (วินัย ศิริเสวีวรรณ, 2533) ในขณะเดียวกันในช่วงนั้นได้มีวงดนตรีลูกทุ่งเกิดขึ้นและกำลังได้รับความนิยม ซึ่งเป็นวงดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีตะวันตก เช่น กลองชุด คีย์บอร์ด เบส ฯลฯ เป็นต้นมาบรรเลงเพลงไทยเดิม ศิลปินที่ได้รับความนิยมในขณะนั้นคือ สุรพล สมบัติเจริญ เพลิน พรหมแดน ไวพจน์ เพชรสุพรรณ และ สมัยอ่อนวงศ์ (บุญกว้าง วาทยะโยธา, 2524)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2505 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยให้ทหารอเมริกาเข้ามาตั้งฐานทัพเพื่อทำสงครามกับประเทศเวียดนาม จึงทำให้ทหารเหล่านี้นำวัฒนธรรมของตนเองมาด้วยหนึ่งในนั้นคือดนตรีแวนร็อก ซึ่งเป็นดนตรีแนวใหม่สำหรับคนไทย และคนอีสาน (พงษ์ศักดิ์ ปัตถา, 2550) ปี พ.ศ. 2514 วงดนตรีลูกทุ่งอีสานวงแรกได้เกิดขึ้นโดยนายณรงค์ พงษ์ภาพ หรือรู้จักกันทั่วไปในนาม นพพล ดวงพร ได้ตั้งวงดนตรีลูกทุ่งผสมเครื่องดนตรีพื้นบ้านอีสาน คือ พิณไฟฟ้า ซึ่งเป็นวงแรกที่นำเครื่องดนตรีอีสานมาขยายเสียงผ่านวงจรไฟฟ้าแบบกีตาร์ไฟฟ้า จึงตั้งชื่อว่า เพชรพิณทอง ในขณะนั้นศิลปินได้สร้างสรรค์เพลงลูกทุ่งอีสานและได้บันทึกเสียงไว้มากมาย และยังได้นำเครื่องดนตรีอีสานเครื่องอื่น ๆ มาบรรเลงร่วมด้วย เช่น แคน ซอ โหวด เช่น เพลงหงส์ทองคะนองลำ ที่นำซอมาบรรเลงร่วมกับวงลูกทุ่งอีสาน (สันติภาพ เจนกระบวนหัต, 2532) หลังจากนั้นทหารอเมริกาได้แพ้สงคราม และได้ถอนฐานทัพกลับคืนประเทศของตน เพลงในลักษณะนี้ก็ได้เลือนหายไปด้วย เพราะคนไทยไม่ได้ชอบจังหวะแบบที่ทหารอเมริกาชอบ และหาเพลงแนวใหม่

ปัจจุบันมีวงดนตรีเกิดขึ้นมากมาย ทั้งที่เป็นวงลูกทุ่งหมอลำ วงหมอลำวงร็อก และอื่น ๆ มากมาย ทำให้ศิลปินกลุ่มหนึ่งสนใจเพลงในลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีความคิดที่จะทำวงดนตรีในลักษณะนั้นขึ้นมาเพื่อให้วัยรุ่นและคนต่างชาติเข้าถึงดนตรีอีสานได้ง่าย กลุ่มศิลปินกลุ่มนี้จึงตั้งวงขึ้นชื่อว่า วงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล ซึ่งเป็นวงดนตรีอีสานร่วมสมัย นำเอาพิณและแคนมาบรรเลงร่วมกับดนตรีตะวันตก เพื่อสร้างสรรค์ผลงานขึ้นและได้รับความนิยม และมีชื่อเสียงอย่างมากในแถบยุโรปและวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานและรูปแบบการแสดงของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำ

อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เนื่องจากเป็นวงที่ทำให้ดนตรีอีสานไปสู่ระดับสากล และเป็นการพัฒนาวงการดนตรีอีสานและประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดงของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรีของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดงของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล
2. ทราบถึงองค์ประกอบดนตรีของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ดนตรีพื้นบ้านอีสาน หมายถึง ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นดนตรีที่สืบทอดต่อกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีลักษณะการบรรเลงทั้งบรรเลงแบบเดี่ยว และบรรเลงแบบรวมวง เครื่องดนตรีส่วนใหญ่ศิลปินจะทำขึ้นใช้เอง มีท่วงทำนองที่สั้น กระชับ แต่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน โดยเฉพาะพิดและแคน ถือเป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์ทั้งในด้านกายภาพและเสียงที่โดดเด่น

ร่วมสมัย หมายถึง การนำแนวคิดทางด้านศิลปะสมัยเก่ากลับมาทำขึ้นใหม่ โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเรื่องราวบางส่วนให้มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของลักษณะแนวความคิด รูปร่างรูปทรง ขั้นตอน วิธีการนำเสนอ เช่นแสดงเนื้อหาหรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน และเป็นงานที่เน้นเสรีภาพเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่

วงพาราโดซ์แบ่งคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล หมายถึง วงดนตรีพื้นบ้านร่วมสมัยที่ใช้เครื่องดนตรีอีสานบรรเลงนำประกอบด้วย พิณ และแคนบรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีตะวันตกประกอบด้วย กลองชุด เบส คองก้า มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ทั้งรูปแบบการผสมวง การแสดง และแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานร่วมสมัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาดนตรีพื้นบ้านอีสานร่วมสมัยวงพาราโดซ์แบ่งคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และจากการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงที่สุดโดยสามารถแบ่งกระบวนการได้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องอันประกอบไปด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มศิลปินและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงพาราโดซ์แบ่งคอกหมอลำอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการนี้เพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมายนี้เพื่อเก็บข้อมูลด้าน ปฏิบัติดนตรี การสร้างสรรค์ผลงาน และอื่น ๆ เพื่อต้องการเก็บข้อมูลในเชิงลึก และให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงที่สุด ประกอบด้วย 1.นายณัฐพล เสียงสุคนธ์ 2.นายพิณเพชร ทิพย์ประเสริฐ 3.นายนายไสว แก้วสมบัติ 4.นายปิยนาท กรัดศิริ โชติกเสถียร 5.นายภูษณะ ตรีบุรุษ 6.Mr.Chris Menist

1.2 กลุ่มผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญ คือ กลุ่มนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี หรือนักวิชาการอิสระ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้เพื่อเก็บข้อมูลด้านเอกสาร ทฤษฎีดนตรี และวัฒนธรรม เพื่อใช้ในการจัดเรียงข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลประกอบไปด้วย 1.นายวิศปัติย์ ชัยช่วย 2.นายปัญญา นาแพงหมื่น 3.นายหิรัญจักรเสน 4.นางวันดี พลทองสถิตย์ 5.นายทรงศักดิ์ ประทุมศิลป์ 6.John Garzoli 7.Olivier Schreuder

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

2.1 แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของ การสร้างสรรค์ผลงาน และการแสดงของวงพาราไดซ์เบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล

2.2 แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างเพื่อกำหนดประเด็นคำถามหลัก ประกอบไปด้วย ชื่อ-นามสกุล อายุ อาชีพ วัน/เดือน/ปีเกิด ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ประกอบด้วยคำถามหลักและคำถามที่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อใช้สำหรับสัมภาษณ์ไม่จำกัดคำตอบ ให้ข้อมูลกว้างและหลากหลาย เพื่อสัมภาษณ์รูปแบบในการแสดงของวง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการวิจัยได้ตามที่กำหนดไว้โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่มีการบันทึกไว้ในประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยการค้นหาจากเอกสาร จากหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา หนังสือ ตำราวิทยานิพนธ์ อินเทอร์เน็ต ประชาชนและบุคคลต่าง ๆ เป็นต้น

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยมีลำดับการดังนี้

1. ลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีพื้นที่วิจัยคือ กรุงเทพมหานคร

2. ใช้แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมเพื่อสังเกตสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของการทำงาน การสร้างสรรค์ผลงาน และการแสดงของวง

3. ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อเก็บข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

4. ใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้พร้อมตั้งคำถามเพิ่มเติมในขณะสัมภาษณ์

5. ใช้อุปกรณ์บันทึกภาพและวิดีโอ ประกอบด้วยการบันทึกเสียง ภาพนิ่ง และวิดีโอ เพื่อช่วยในการเก็บข้อมูลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากภาคเอกสารและภาคภาคสนามมาจัดกระทำ เรียบเรียง และวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

4.1 เมื่อได้ข้อมูลทั้งภาคเอกสารและภาคสนามแล้ว เป็นขั้นตอนของการนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสรุปจัดหมวดหมู่ เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

4.2 ทบทวนความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล 2 แบบ ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ข้อมูลภาคเอกสาร เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งพิจารณาจากเอกสารหลาย ๆ แห่งเพื่อหาความถูกต้องที่สุด

2. วิเคราะห์ข้อมูลภาคสนาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลการวิจัยทุกประเภทมาวิเคราะห์

5. การนำเสนอข้อมูล

การศึกษครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน รูปแบบการแสดง องค์ประกอบดนตรีพื้นบ้านอีสานร่วมสมัยวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล โดยใช้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 การสร้างสรรค์ดนตรี วงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลนั้นเป็นการนำเอาเพลงพื้นบ้านอีสานโบราณมาบรรเลงร่วมกับดนตรีตะวันตก ซึ่งเป็นดนตรีที่มีความหลากหลายทางด้านจังหวะ แต่ยังใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านอีสานไว้ เนื่องจากต้องการที่จะคงความเป็นเพลงพื้นบ้านอีสานโบราณไว้ให้สมบูรณ์ที่สุด ดังที่นายณัฐพลให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติในการทำงานไว้ว่า หากจะประยุกต์ต้องประยุกต์ให้อยู่ในความเหมาะสม เปรียบเสมือนการทำส้มตำ หากเอาซีมาใส่เลยมันก็จะเปลี่ยน ต้องคิดถึงสิ่งที่จะทำให้ดี ๆ ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

ในการสร้างสรรคนั้นไม่ได้ต้องการที่จะปรับเปลี่ยนในส่วนของท่วงทำนองแต่อย่างใด หากแต่ต้องการปรับเปลี่ยนในส่วนของจังหวะที่จะเข้ามามีบทบาท มาส่งเสริมให้เพลงนั้นมีความทันสมัยยิ่งขึ้น เช่น โซล เร็คเก้ ดิสโก้ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่แล้วรูปแบบของเพลงพื้นบ้านอีสานจะมีอยู่ 3 ท่อน คือ ท่อนเกริ่นนำ ท่อนดำเนินทำนอง (บางเพลงอาจมีทำนองแยก) และท่อนจบเพลง ฉะนั้นตัวที่จะกำหนดรูปแบบบทเพลงของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลนั้นก็คือ กลองและเบส ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่ควบคุมจังหวะของเพลงและจังหวะของดนตรีตะวันตกนั้นมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก ในแต่ละเพลงนั้นอาจมีจังหวะเหล่านี้ อยู่ 2-3 จังหวะ ทำให้เพลงมีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำซาก ทำให้คนฟังไม่เบื่อ จังหวะเหล่านี้เองเป็นตัวกำหนดรูปแบบให้กับบทเพลงของวงว่าเป็นท่อนที่ 1 2 3

เพลงแต่ละเพลงนั้นจะใช้วิธีการทดลองบรรเลงซ้อมเข้าด้วยกัน ส่วนใหญ่จะให้พิณและแคนเป็นเครื่องที่จะนำลายอีสานเก่ามาบรรเลง จากนั้นเบสและกลองจะหาจังหวะต่าง ๆ ที่สามารถบรรเลงร่วมกันได้และให้อารมณ์ความรู้สึกตามแบบฉบับเพลงนั้น ๆ ส่วนชื่อเพลงยังใช้ชื่อเพลงอีสานต้นฉบับเดิมในการตั้งชื่อหรือบางเพลงยังคงใช้ชื่อเพลงเดิมผสมกับชื่อของจังหวะของเพลงสมัยใหม่เข้าไป เช่น เพลง สตุติโอลำเพลิน ลำสันดิสโก้ เป็นต้น ผลงานเพลงในอัลบั้มแรกนั้นใช้ชื่อว่า 21st Century Molam มีทั้งหมด 12 เพลง ประกอบไปด้วย

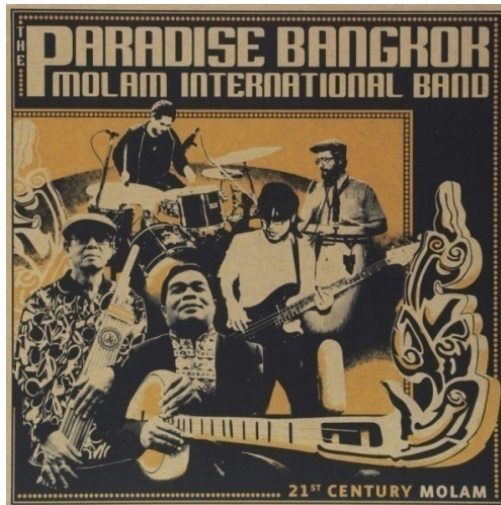
ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑

1. สาวสะกิดแม่ - Sao Sakit Mae
2. รูปหล่อภูไท - Roob Lor Pu Tai
3. กวางน้อยเจ้าเล่ห์ - Kwang Noi Chaolay
4. สตูดิโอลำเพลิน - Studio Lam Plearn
5. เดี่ยวพิน รถมอเตอร์ไซด์ - Diew Phin Rotfai Kwamreo

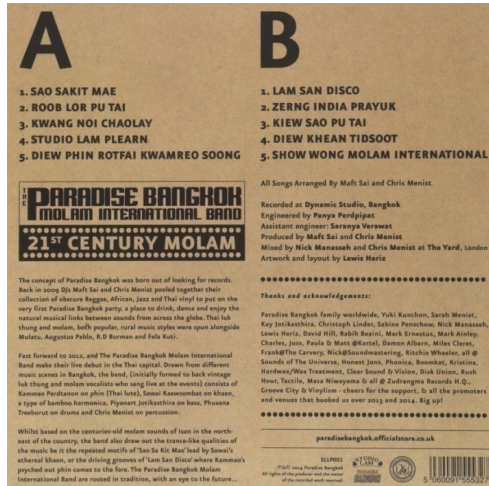
Soong

6. ลำสันดีสโก้ - Lam San Disco
7. เซ็งอินเดียประยุกต์ - Zerng India Prayuk
8. เกี้ยวสาวภูไท - Kiew Sao Pu Tai
9. เดี่ยวแคนติดสูต - Diew Khean Tidsoot
10. โชว์วงหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล - Show Wong Molam

International



ภาพประกอบที่ 1 ปกด้านหน้าอัลบั้ม 21st Century Molam วงพาราไดซ์
 แบงคอกหมอลำอินเตอร์ เนชั่นแนล ที่มา: [https://www.amazon.com/
 Century-Molam-Paradise-Bangkok-International/dp/B00O64D4SQ](https://www.amazon.com/Century-Molam-Paradise-Bangkok-International/dp/B00O64D4SQ)



ภาพประกอบที่ 2 ปกด้านหลังอัลบั้ม 21st Century Molam วงพาราไดซ์แบงคอก
 หมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล ที่มา: [https://www.amazon.com/
 Century-Molam-Paradise-Bangkok-International/dp/B00O64D4SQ](https://www.amazon.com/Century-Molam-Paradise-Bangkok-International/dp/B00O64D4SQ)

1.2 รูปแบบในการแสดง วงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์

เนชั่นแนล เป็นวงดนตรีประเภทบรรเลงที่ไม่มีนักร้อง ดังนั้นเพลงทั้งหมดจึงเป็นเพลง
 บรรเลง ดังนี้

1. บรรเลงเดี่ยว ในการบรรเลงเดี่ยวจะใช้วิธีการเลือกเพลงที่เป็นเพลงประเภทเพลงเดี่ยวของแต่ละเครื่องดนตรี เช่น พิณจะใช้เพลงรลไฟความเร็วสูง ซึ่งเป็นเพลงที่ต้องใช้ความเร็วในการบรรเลง ผวนวกกับต้องใช้เทคนิคขั้นสูงในการบรรเลงด้วย ทำนองมีความคุ้นเคยเหมือนกับบรลไฟ ส่วนแคนนั้นจะใช้เพลงติดสูดเป็นเพลงที่มีทำนองที่ยาก ผวนวกกับเทคนิคที่ใช้มีมากเช่นกัน

2. บรรเลงรวมวง วงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลนั้นเป็นวงดนตรีในลักษณะบรรเลงแบบด้นสด (Improvisation) ใช้วิธีการบรรเลงโดยให้เครื่องดนตรีพื้นบ้านเป็นเครื่องนำ เช่น เพลงสตูดิโอลำเพลิน เป็นเพลงที่ให้พิณเป็นเครื่องดำเนินทำนอง มือพิณต้องมียืนบรรเลงอยู่ด้านหน้าของวงเพื่อให้

เด่นที่สุดและโซวี่ลีลาในการบรรเลง ส่วนแคนนั้นจะเป่าเพื่อเพิ่มสีสันในบทเพลง เพลงกวาน้อยเจ้าเล่ห์ เป็นเพลงที่ให้แคนเป็นเครื่องดำเนินทำนอง หมอแคนต้องออกมาบรรเลงอยู่หน้าวงเช่นเดียวกันเพื่อให้เป็นจุดเด่นในวง โดยเฉพาะแคนนั้นเป็นเครื่องดนตรีที่เสียงค่อนข้างเบาและเสียงไม่ชัดเจนเพราะเป็นเครื่องที่มีเสียงประสานอยู่ในตัว ฟังค่อนข้างยากจึงต้องทำให้เด่นในเวลาแสดง ในการแสดงแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 1 ชม. แต่ละงานก็จะเลือกเพลงแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อยู่ที่ลักษณะของงานด้วย ส่วนใหญ่แล้วงานที่ได้รับเชิญให้ไปแสดงจะเป็นการแสดงแบบคอนเสิร์ต



ภาพประกอบที่ 3 การแสดงของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล
ในงาน Bangkok Edge Festival กรุงเทพมหานคร

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรี

การวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรีของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพลงจากอัลบั้มแรกที่เป็นอัลบั้มที่สร้างชื่อเสียงให้กับวงจากทั้งหมด 10 เพลง ได้คัดเลือกมา 1 เพลง คือเพลง กวาน้อยเจ้าเล่ห์ เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มคนฟัง และเป็นเพลงที่วงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลได้เลือกลงในเว็บไซต์ YouTube พร้อมกับเพลงลำสันติสโกเพียง 2 เพลงเท่านั้น ขณะเดียวกันยังเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลงแรกในการแสดงแต่ละครั้งด้วย ซึ่งสามารถวิเคราะห์ตามองค์ประกอบดนตรีได้ดังนี้

2.1 บริบท

1. **ภูมิหลัง** เพลงกวางน้อยเจ้าเหล่ เดิมที่เป็นลายพื้นบ้านประเภทลายเป่าประกอบล้ากลอน หรือเป่าเดี่ยวก็ได้ ภาษาทางดนตรีอีสานเรียกว่า ลายน้อย เป็นลายที่มีลักษณะสนุกสนาน วงพาราโคซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล ได้นำลายน้อยมาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในรูปแบบดนตรีร่วมสมัย จัดอยู่ในเพลงลำดับที่ 3 ของอัลบั้ม 21st Century Molam (หมอลำในศตวรรษที่ 21)

2. **บทบาทหน้าที่** บทบาทหน้าที่ของเพลงเดิมที่จัดอยู่ในหลายหน้าที่แต่ที่เห็นได้ชัดคือใช้ในการเฉลิมฉลอง และวงพาราโคซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนลก็ยังคงไว้ซึ่งหน้าที่เดิมของบทบาทที่มี

3. **โครงสร้างและรูปแบบ** เพลงกวางน้อยเจ้าเหล่ ใช้รูปแบบการบรรเลงแบบ รอนโดฟอร์ม (Rondo Form) คือเป็นเพลงที่ในแต่ละท่อนจะมีแนวทำนองหลักและแนวทำนองอื่น ๆ อีกหลายทำนองบรรเลงไปเรื่อย ๆ แล้ววนกลับมาที่ทำนองหลักแบบนี้ไปตลอด โดยใช้แคนเป็นตัวดำเนินทำนองหลัก และกีตาร์ใช้สำหรับการเพิ่มสีสันในเพลง สามารถแบ่งโครงสร้างและรูปแบบได้ดังนี้

จำนวนท่อนเพลง : 4 ท่อน

ท่อนที่ 1 ท่อนเกริ่นนำ

ท่อนที่ 2 ท่อนดำเนินทำนองหลัก

ท่อนที่ 3 ท่อนดำเนินทำนองแยก

ท่อนที่ 4 ท่อนจบเพลง

4. **สีสันของเสียง** เพลงกวางน้อยเจ้าเหล่ เป็นเพลงประเภทบรรเลงรวมวง ใช้เครื่องดนตรีในการบรรเลงร่วมกัน 3 ประเภท 6 ชิ้น ซึ่งทั้งหมดนั้นสามารถเอื้อต่อการเพิ่มสีสันในบทเพลงให้มีความไพเราะได้อย่างลงตัว ดังนี้

1. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลง สามารถจำแนกได้ดังนี้

1.1 แคน จัดอยู่ในเครื่องลม ประเภทเป่า ชนิดลิ้นอิสระ

(Free Reeded)

1.2 เบส จัดอยู่ในเครื่องสาย ประเภทดีด ชนิด (Lute)

1.3 กลองชุด จัดอยู่ในเครื่องหนังหรือกลอง
(Membranophone) ประเภท Struck Drum

1.4 คองกา จัดอยู่ในเครื่องหนังหรือกลอง
(Membranophone) ประเภท Struck Drum

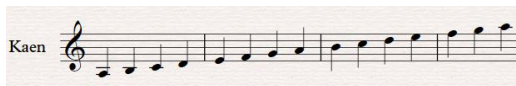
1.5 ฉิ่ง จัดอยู่ในเครื่องกระทบ (Indiophone) ประเภท
Struck Indiophone

2. การบรรเลงดนตรีเพลงกวางน้อยเจ้าเล่ห์ที่ใช้วิธีการ
บรรเลงแบบเป็นกลุ่ม โดยมีนักดนตรีทั้งหมด 6 คน ซึ่งแต่ละคนนั้นใช้เครื่องดนตรี
อย่างละชิ้นดังที่ได้จำแนกในเบื้องต้น

2.2 องค์ประกอบภายใน

1. กลุ่มเสียง เพลงกวางน้อยเจ้าเล่ห์ใช้กลุ่มเสียง D Dorian

2. บันไดเสียง บันไดเสียงที่ใช้ในเพลงกวางน้อยเจ้าเล่ห์ใช้บันได
เสียง D Dorian ในการบรรเลง ซึ่งมีโน้ต 7 ตัว แต่ใช้แคนคีย์ Am ในการบรรเลง
ฉะนั้นบันไดเสียงจะเริ่มที่โน้ตตัว A หรือโน้ตตัว ล มีช่วงเสียงในการบรรเลงอยู่ 2 ช่วง
เสียง คือเริ่มจากเสียง ล ต่ำ ไปถึงเสียง ล สูง ซึ่งตรงกับเสียงของตะวันตก ดังนี้



ภาพประกอบที่ 4 บันไดเสียง D Dorian ที่เริ่มจากโน้ตตัว A และสิ้นสุดที่โน้ตตัว A

3. ความสำคัญและหน้าที่ของเสียง

1. เสียงสำคัญที่สุด การใช้เสียงในเพลงกวางน้อยเจ้าเล่ห์มีเสียง
ทั้งหมด 7 เสียง ซึ่งในแต่ละเสียงนั้นมีความสำคัญที่แตกต่างกันออกไป เสียงที่สำคัญ
ที่สุดในเพลงนี้คือ เสียง ร เป็นเสียงที่ใช้บ่อยที่สุดในเพลง และเป็นเสียงแรก (Tonic)
ที่ใช้ในการขึ้นเพลงและเป็นเสียงสุดท้ายในการจบเพลง บ่งบอกว่าเพลงนี้จัดอยู่ใน
กลุ่มเสียงอะไรด้วย ดังจะเห็นได้จากโน้ตเพลง ดังนี้



ภาพประกอบที่ 5 ตัวอย่างท่อนเกริ่นนำ พบในท้องเพลงที่ 1-6



ภาพประกอบที่ 6 ตัวอย่างเสียงที่สำคัญที่สุดในช่วงท่อนจบเพลง พบในท้องที่ 92-95

2. เสียงรอง เสียงที่มีความสำคัญรองลงมาจากเสียง ร นั่นคือ เสียง ฟ และเสียง ล ในเพลงกวาน้อยเจ้าเล่ห์ มีการใช้เสียงสองเสียงนี้บ่อรองลงมาจากเสียง ร โดยให้ความสำคัญที่เสียง ฟ ก่อน ค่อยเป็นเสียง ล จากการวิเคราะห์ดูทั้งสามเสียง นั้นหมายความว่า สามเสียงนี้อยู่กลุ่มของคอร์ด ดีไมเนอร์

4. ทำนอง (Melody) เพลงกวาน้อยเจ้าเล่ห์ เป็นเพลงที่มีทำนองไม่ยาวมาก มักบรรเลงวนซ้ำหลายรอบ แต่ก็มีทำนองที่แยกออกไปเพื่อเพิ่มสีสันให้กับเพลงเช่นกัน สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. รูปลักษณ์ของทำนอง (Melodic Texture) เพลงนี้จัดอยู่ในรูปลักษณ์ทำนองเดี่ยว (Monophonic Texture) กล่าวคือ ใช้แคนเป็นเครื่องในการบรรเลงทำนองหลัก

2. มิติของเสียง (Melodic Dimension) ในเพลงกวาน้อยเจ้าเล่ห์ มีสองลักษณะ ได้แก่ ความยาวของทำนอง และช่วงเสียงของทำนอง สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ความยาวของทำนอง (Melodic Length) จากการวิเคราะห์พบว่าเพลงนี้ใช้ลีลาสั้น ๆ ในการสร้างประโยคเพลง ซึ่งแต่ละประโยคนั้นไม่ยาวมาก

สามารถจับใจความได้เร็ว ในแต่ละวลีนั้นโน้ตสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา แต่ก็ยังคงเป็นรูปประโยคได้อย่างชัดเจน



ภาพประกอบที่ 7 ตัวอย่างวลีสั้น ๆ ที่พบในประโยคเพลง พบในท่อนที่ 11



ภาพประกอบที่ 8 ตัวอย่างวลีสั้นหลายวลีประกอบกันเป็นรูปประโยคเพลง พบในท่อนที่ 10-12

2.2 ช่วงเสียงของทำนอง (Melodic Range) จากการวิเคราะห์พบว่าช่วงระยะระหว่างระดับเสียงต่ำสุดจนถึงระดับเสียงสูงสุดที่ปรากฏในเพลงมีความแตกต่างกันในบางท่อน



ภาพประกอบที่ 9 ตัวอย่างช่วงระยะระดับเสียงของทำนองต่ำสุดถึงระดับสูงสุด พบในท่อนที่ 72-73

2.3 ทิศทางของทำนอง (Melodic Direction) ในเพลงกว้างน้อยเจ้าเล่ห์มีทั้งทิศทางการเคลื่อนทำนองแบบคงที่ และเคลื่อนที่หลายทิศทางสลับกันในการเคลื่อนที่ของทำนองมีทั้งในลักษณะเสียงที่เรียงกันไปและลักษณะกระโดดข้ามเสียง



ภาพประกอบที่ 10 ตัวอย่างทิศทางการเคลื่อนทำนองแบบคงที่
พบในห้องที่ 43-44



ภาพประกอบที่ 11 ตัวอย่างทิศทางการเคลื่อนทำนองแบบหลายทิศทาง
พบในห้องที่ 33-35



ภาพประกอบที่ 12 ตัวอย่างทิศทางการเคลื่อนทำนองแบบกระโดด
พบในห้องที่ 31-32

2.4 จังหวะของทำนอง (Melodic Rhythm) จังหวะของทำนองเพลงกวางน้อยเจ้าเล่ห์พบหลายจังหวะตั้งแต่ ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ เขบ็ต 1 ชั้น ส่วนมากพบเป็น เขบ็ต 2 ชั้น



ภาพประกอบที่ 13 ตัวอย่างจังหวะทำนองเขบ็ต 2 ชั้น พบในห้องที่ 41-42

2.5 การสร้างสรรค์ทำนอง (Improvisation) ในเพลงกวางน้อยเจ้าเล่ห์ มีประโยคหลักที่สามารถจำได้ก็จริงแต่ในการบรรเลงของนักดนตรีนั้น ใช้การสร้างสรรค์ทำนองขึ้นมาตลอด โดยจะยังคงทำนองหลักไว้อยู่เสมอในการสร้างสรรค์ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑

2.6 เสียงสอดแทรกทำนอง (Melodic Overtone) ในเพลงกวานน้อยเจ้าเล่ห์ใช้เสียงสอดแทรกทำนองอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เพลงนั้นรู้สึกกลมกล่อมอยู่ตลอด โดยใช้วิธีการยีนเสียง (Drone) เสียงที่ใช้คือเสียง ร และเสียง ล

5. จังหวะ (Rhythm)

5.1 อัตราจังหวะ เพลงกวานน้อยเจ้าเล่ห์ใช้อัตราจังหวะในการบรรเลงคือ 4/4 โดยจำแนกได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ไม่มีอัตราจังหวะ

ตอนที่ 2 รอบที่ 1 อัตราจังหวะ 4/4 มี 26 ห้องเท่ากับ 104 จังหวะ
รอบที่ 2 มี 16 ห้องเท่ากับ 64 จังหวะ

ตอนที่ 3 รอบที่ 1 อัตราจังหวะ 4/4 มี 16 ห้องเท่ากับ 24 จังหวะ
รอบที่ 2 มี 16 ห้องเท่ากับ 64 จังหวะ

ตอนที่ 4 อัตราจังหวะ 4/4 มี 12 ห้องเท่ากับ 48 จังหวะ

5.2 อัตราความเร็ว Allegretto (Moderately Fast) 117 Pbm
ค่อนข้างเร็ว

5.3 ความยาวของเพลงอยู่ที่ 3.21 นาที จำแนกจำนวนห้องเพลงได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ยาว 0.12 วินาที

ตอนที่ 2 รอบที่ 1 ยาว 0.32 นาที รอบที่ 2 ยาว 0.30 วินาที

ตอนที่ 3 รอบที่ 1 ยาว 0.16 วินาที รอบที่ 2 ยาว 0.30 วินาที

ตอนที่ 4 ยาว 20 วินาที

5.4 รูปแบบของจังหวะ รูปแบบจังหวะในการบรรเลงเพลงกวานน้อยเจ้าเล่ห์นั้น เป็นรูปแบบจังหวะ เร็กเก้ และดิสโก้ โดยการบรรเลงซ้ำ และสลับกันไปเรื่อย ๆ จนจบเพลง จังหวะเร็กเก้จะเน้นหนักในจังหวะที่ 2 และ 4 ส่วนจังหวะดิสโก้จะเน้นหนักที่จังหวะ 1 2 3 และ 4



ภาพประกอบที่ 14 ตัวอย่างจังหวะเร็คเก้ พบในห้องที่ 13-15



ภาพประกอบที่ 15 ตัวอย่างจังหวะดิสโก้ พบในห้องที่ 37-39

5.5 ความหนาแน่นของจังหวะ



ภาพประกอบที่ 16 ตัวอย่างความหนาแน่นของจังหวะพบในห้องที่ 10-12

สรุปผลและอภิปรายผล

1. รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดง จากการศึกษาพบว่า การสร้างสรรค์ผลงานของวงพาราไดซ์แบงคอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะแบบดนตรีพื้นบ้านอีสานร่วมสมัย โดยใช้เครื่องดนตรีอีสานคือ พิณและแคน บรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีตะวันตกคือ กลอง เบส และคองกา โดยจะใช้เครื่องดนตรีอีสานเป็นเครื่องบรรเลงทำนอง และให้ดนตรีตะวันตกเป็นเครื่องบรรเลงประกอบจังหวะ กระบวนการในการสร้างสรรค์จะใช้วิธีการนำลายพื้นบ้านอีสานโบราณบรรเลงและหาจังหวะต่าง ๆ ของดนตรีตะวันตกมาบรรเลงผสมผสานเพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ในเพลง และตอบสนองคนฟังในกลุ่มวัยรุ่นและชาวต่างชาติ มีผลงานมาแล้ว 2 อัลบั้ม อัลบั้มแรกใช้ชื่อว่า 21st Century Molam และอัลบั้มที่สองใช้ชื่อว่า Planet Lam

รูปแบบการแสดงแบ่งออกได้ 2 ลักษณะคือ 1.การบรรเลงเดี่ยวเครื่องดนตรี คือ การบรรเลงเครื่องดนตรีเพียงชิ้นเดียวโดยจะให้พิณเป็นเครื่องบรรเลง

2. การบรรเลงรวมวง เป็นการบรรเลงพร้อมกันทั้งหมด และยังคงให้เครื่องดนตรีอีสาน บรรเลงทำนองเช่นเดิม จากรูปแบบดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีของ คณาจารย์ ประจำกลุ่มวิชาสุนทรีวิทยาเพื่อคุณภาพชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ในกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะที่เริ่มต้นจากตัวศิลปิน แรงบันดาลใจ จินตนาการ การลงมือทำจนสำเร็จเป็นผลงานศิลปะ ศิลปินแต่ละคนแตกต่างกันทั้ง ด้านชาติพันธุ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณี เป็นผลให้มีแนวคิด รสนิยมต่างกัน ผลงานศิลปกรรมที่สร้างสรรค์ออกมาจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลเป็น กระบวนการที่ทำให้เกิดผลงานศิลปกรรมต่าง ๆ มากมายนับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

2. องค์ประกอบดนตรี จากการศึกษาพบว่า ดนตรีของวงพาราไดซ์แบง คอกหมอลำอินเตอร์เนชั่นแนล เป็นดนตรีร่วมสมัยซึ่งมีคุณสมบัติ และองค์ประกอบ ทางดนตรีซึ่งประกอบไปด้วย บริบท และองค์ประกอบภายใน สอดคล้องกับทฤษฎี ของ ณัฏฐา พันธุ์เจริญ (2553) และศรัณย์ นกนบ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า หากผู้ศึกษา จะศึกษาดนตรินั้นจำเป็นต้องศึกษาบริบทเพลงก่อนเพื่อให้ทราบถึงที่มาที่ไปของ บทเพลงซึ่งเป็นส่วนที่จะช่วยให้งานของเรานั้นมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นซึ่ง องค์ประกอบส่วนนี้ประกอบไปด้วย ภูมิหลัง บทบาทหน้าที่ รูปแบบ โครงสร้าง สีสัน ของเสียงของเพลง หลังจากนั้นจึงจะลึกในด้านเนื้อหาสาระในส่วนของดนตรีที่ ซึ่งเป็นส่วนที่จะทำให้ทราบถึงแก่นของตัวดนตรีว่ามีลักษณะเป็นเช่นไร ส่วนนี้ ประกอบไปด้วย กลุ่มเสียง บันไดเสียง ความสำคัญของเสียง หน้าที่ของเสียง ทำนอง และจังหวะ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นแค่เพียงการศึกษาเฉพาะรูปแบบการสร้างสรรค์และ รูปแบบการแสดงเท่านั้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องกระบวนการจัดการวางแผน การตลาด และการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี ด้วยความเมตตาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพร สีม่วง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ดูแลและให้คำแนะนำวางแผนการศึกษาวิจัย ตรวจสอบแก้ไขทุกขั้นตอนอย่างดียิ่ง ผู้ศึกษาขอกราบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์พิกุลศรี ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อและการเขียนวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศปัติย์ ชัยช่วย ที่ให้ความรู้และให้คำปรึกษาในด้านวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านร่วมสมัยตลอดจนด้านสังคมวัฒนธรรมอีสาน

เอกสารอ้างอิง

- คณาจารย์ประจำกลุ่มวิชาสุนทรีภาพเพื่อคุณภาพชีวิต. (2552). **สุนทรีภาพเพื่อคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เจริญชัย ชนไฟโรจน์. (2526). **หมอลำ-หมอแคน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรสมัย.
- เจริญชัย ชนไฟโรจน์. (2526). **ปี่มกลอนลำ**. มหาสารคาม: ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2553). **สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เศกสรรค์.
- บุษกร สำโรงทอง และคณะ. (2548). **วัฒนธรรมดนตรีไทย ภาคอีสานเหนือ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยงบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. 2548 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญกว้าง วาทยะโยธา. (2524). **สัมมนาเพลงพื้นบ้านอีสาน**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- พงษ์ศักดิ์ ปัตถา. (2550). **ผลกระทบของฐานทัพสหรัฐอเมริกาต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมของเมืองอุดรธานี พ.ศ. 2505-2520**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วินัย ศิริเสวีวรรณ. (2533). **เส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย**. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- ศรัณย์ นักรบ. (2557). **ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สันติภาพ เจนกระบวนหัต. (2532). **เอกชนกับงานวัฒนธรรมพื้นบ้าน**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ป.
- สุกัญญา สุฉฉายา. (2545). **เพลงพื้นบ้านศึกษา**. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม บัวศรี. (2546). **วัฒนธรรมอีสาน**. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังน่านวิทยา.